16/09/2020

Η διοίκηση της Σχολής Ευελπίδων από τον Σπύρο Μήλιο (1840 – 1844)

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Στις 8 Φεβρουαρίου 1840, όταν ο Εδ. Ράΐνεκ απαλλάχθηκε από τα καθήκοντα του, ή διοίκηση της Σχολής Ευελπίδων ανατέθηκε στον Αντισυνταγματάρχη Σπύρο Μήλιο εκ Χιμάρας. Ή τετραετία της διοικήσεως του Σπύρου Μήλιου αποτελεί λαμπρό σταθμό για την περίοδο εκείνη, όταν η Σχολή διένυε τα πρώτα της βήματα. Ό νέος διοικητής διέθετε τα προσόντα και το ανάλογο κύρος. Ήταν απόφοιτος Ιταλικού Στρατιωτικού Σχολείου και είχε σπεύσει ως εθελοντής στον Αγώνα. Συμμετέσχε στην πολιορκία του Μεσολογγίου και κατόπιν ακολούθησε τον Καραϊσκάκη. Ακέραιος στο χαρακτήρα, αυστηρός αλλά δίκαιος προσπάθησε να μόρφωση όχι μόνο το πνεύμα, άλλα και το χαρακτήρα των Ευελπίδων.

Έγνώριζον, ανέφερε ο Σπύρος Μήλιος ένα χρόνο μετά την ανάληψη των καθηκόντων του, ότι οι Ευέλπιδες εις καμμίαν περίπτωσιν δεν ομολογούν τον σφάλλοντα συμμαθητήν των, νομίζοντες τούτο προδοσίαν. Έβεβαιώθην δε και επί των ήμερων μου, ότι αν τις ήθελεν ομολογήσει τον σφάλλοντα οι λοιποί εχθρεύονται και κακομεταχειρίζονται αυτόν. Προσπαθώ διά ποινών και νουθεσιών

να εξαλείψω την όλως διόλου άντιστρατιωτικήν αυτήν αρχήν, χωρίς όμως να επιτύχω μέχρι σήμερον σπουδαία πράγματα.

Με επανειλημμένες αναφορές του ο Σπύρος Μήλιος ζήτησε να λειτουργήσουν και πάλι οι προπαιδευτικές τάξεις των Ευελπίδων, γιατί πίστευε ότι όταν είναι τρυφερές ηλικίας, ή πειθαρχία εμπνέεται εις αυτούς εύκολώτερον. Τελικά επέτυχε την αύξηση χρόνου φοιτήσεως σε έξη χρόνια, πράγμα πού διατηρήθηκε σε ολόκληρο το διάστημα της Βασιλείας τού Οθωνος.

Ακόμη επιδίωξε την εκκαθάριση των μαθητών και τη βελτίωση της αποδόσεως τού διδακτικού προσωπικού για το όποιο εκφράζεται με δυσμένεια (έκτος από τον ταγματάρχη Μηχανικού Σταυρίδη και τους καθηγητές Δεσποτόπουλο και Στρούμπο πού τους ονομάζει στηρίγματα της Σχολής).

Διέταξα, αναφέρει, τους κυρίους διδασκάλους να μη κρατούν μυστικήν την βαθμολογίαν, άλλα να την κοινοποιούν εις τους μαθητάς. Και οι μεν μαθηται ηύχαριστηθησαν διά τούτο, διότι δεν μένουν κρυφαί αϊ συστάσεις των διδασκάλων και δύνανται να παραπονούνται οσάκις αδικούνται. Αλλ' οι κύριοι διδάσκαλοι δεν έπειθάρχησαν, λέγοντες ότι κατ' αυτόν τον τρόπον αποκτούν τους μαθητάς εχθρούς. Εκ τούτων όλων ή Β. Γραμματεία παρατηρεί με ποίους παραλογισμούς και κακάς έξεις είμαι βιασμένος ν' άντιπαλαίσω.

Για πρώτη φορά, τον 'Ιούλιο τού 1840, οι προαγωγικές εξετάσεις έγιναν γραπτώς, με πρόταση τού Σπύρου Μήλιου που θεωρούσε άδικο να είναι οι εξετάσεις προφορικές, όπου οι διδάσκαλοι χαρίζονται και υποβοηθούν και τους μαθητάς διά καταλλήλων ερωτήσεων, διά ν' αποδείξουν την πρόοδο των μαθητών των. Άλλαξε την εξεταστική επιτροπή, εναντίον της οποίας είχαν διατυπωθεί παράπονα για μεροληψία, και καθιέρωσε την επιλογή των θεμάτων των εξετάσεων με κλήρο.

Μετά ένα χρόνο ο Σπύρος Μήλιος εγκαινιάζει ένα ωραίο έθιμο πού διατηρήθηκε σε όλο το διάστημα της βασιλείας τού Οθωνος. Ό Βασιλέας έδινε δώρα στους άριστεύοντες μαθητές.Ό Σπύρος Μήλιος είχε προτείνει να δίνονται όπλα, σπαθιά και άλλα είδη στρατιωτικά, ο Οθων όμως τού αποκρίθηκε ότι τα όπλα είναι δώρα για όσους διακρίνονται στο πεδίο της μάχης, ενώ στους μαθητές αρμόζουν περισσότερο το βιβλία. Οι εξετάσεις τού 1841 έγιναν τον Ιούλιο με μεγάλη επισημότητα. Στην έναρξη τους παραβρέθηκαν οι Βασιλείς, όταν δε εκδόθηκαν τα αποτελέσματα ο Υπουργός των Στρατιωτικών απένειμε τα βραβεία στους δύο πρώτους της κάθε τάξεως. Ήταν βιβλία ιστορικά, μαθηματικά και κείμενα αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων, με πολυτελή εξώφυλλα από κυανό δέρμα, όπου είχαν χαραχτεί με χρυσά γράμματα το βασιλικό στέμμα και ή επιγραφή «Προσφέρονται υπό τού 'Υπουργού των Στρατιωτικών κατ' εντολήν τού

Βασιλέως.»

Επίσης, για πρώτη φορά, τον Δεκέμβριο τού 1841 εφαρμόσθηκε το μέτρο των εισαγωγικών εξετάσεων από κοινού όλων των υποψηφίων ανάλογα με το βαθμό ευφυΐας τους. Ή κατάταξη αυτή απέτυχε. Προκλήθηκαν διαμαρτυρίες και έτσι ο Οθων αναγκάσθηκε ο ίδιος να υποβάλει σε μακρότατη εξέταση τους κριθέντες, με αποτέλεσμα να βρεθούν αρκετοί από εκείνους πού είχαν χαρακτηριστεί ως καλής ευφυΐας και ένας ως εξαίρετου ευφυΐας πολύ κατώτεροι από τους μετρίους.

Μετά από αυτά, εκδόθηκε διαταγή τού Υπουργείου των Στρατιωτικών με την όποια είσήρχοντο εις την Σχολή και οι κριθέντες ως μετρίας και περιορισμένης ευφυΐας υπό την έπιφύλαξιν να άποπεμφθώσιν, αν κατά το τέλος τού σχολικού έτους δεν ήθελον άποδειχθή ικανοί προς προβιβασμόν εις την άνωτέραν τάξιν.

Το 1841 εφαρμόσθηκε ο πρώτος Κανονισμός υπηρεσίας των Ευελπίδων, πού είχε συντάξει με εξαιρετική επιμέλεια ο ίδιος ο Σπύρος Μήλιος. Περιελάμβανε 157 άρθρα, με τα όποια ρυθμίζονταν όλες οι λεπτομέρειες για την άρτια λειτουργία της Σχολής. Οι κυριότερες λεπτομέρειες ήταν οι έξης: Οι Ευέλπιδες ήταν οργανωμένοι, όπως και προηγουμένως, σε ενωμοτίες για την εσωτερική υπηρεσία και σε τάξεις για την εκπαίδευση. Σε όλους τους ανωτέρους αξιωματικούς απονεμόταν ο χαιρετισμός εν στάση. Έξοδος επιτρεπόταν μια φορά το μήνα. Όταν επέστρεφαν από την έξοδο τους, οι Ευέλπιδες ήταν υποχρεωμένοι να παρουσιάσουν σημείωμα των γονέων ή κηδεμόνων τους ότι ή διαγωγή τους κατά το διάστημα της εξόδου ήταν καλή. Ειδικός Αξιωματικός οριζόταν σε κάθε έξοδο να επιτηρεί τους αδειούχους Ευέλπιδες. Ή έξοδος των μαθητών των μικρών τάξεων επιτρεπόταν μόνο με τη συνοδεία γονέων ή κηδεμόνων. Απαγορευόταν στους Ευέλπιδες να μπαίνουν σε καφενείο, να καπνίζουν, να διαβάζουν εφημερίδες, να χαρτοπαίζουν, και να ρίχνουν πυροτεχνήματα (συνήθεια πολύ διαδεδομένη την εποχή εκείνη).

Ή διοίκηση του Σπύρου Μήλιου διακόπηκε τον Σεπτέμβριο του 1843, όταν τοποθετήθηκε Προσωπάρχης του Υπουργείου Στρατιωτικών και Αρχηγός Χωροφυλακής. Τον Φεβρουάριο όμως του 1844 ανέλαβε πάλι τη Διοίκηση της Σχολής έως τον 'Ιούνιο, οπότε αποχώρησε οριστικά από τη Σχολή. Αργότερα διετέλεσε Στρατιωτικός Νομοεπιθεωρητής Κυκλάδων, Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Στρατιωτικών Υπουργός Στρατιωτικών και Γερουσιαστής.

Εκείνο πού χαρακτηρίζει Ιδιαίτερα τη διοίκηση του Σπύρου Μήλιου ήταν ή εύρυθμη λειτουργία της Σχολής σε ολόκληρο το διάστημα της διοικήσεως του. Κατόρθωσε να έμπνευση σε ολόκληρο το προσωπικό πειθαρχία υποδειγματική βασιζόμενη στη

συναίσθηση του καθήκοντος και όχι στο φόβο τιμωρίας.

Πηγή: himara.gr